

РЕШЕНИЕ

№ 927

гр. Перник, 23.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симона Пл. Кирилова

при участието на секретаря ЕМИЛ Н. КРЪСТЕВ
като разгледа докладваното от Симона Пл. Кирилова Гражданско дело № 20211720106142 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на „Петрол“ АД срещу „Ивдега-М“ ЕООД за признаване за установено в отношенията между страните, че „Ивдега - М“ ЕООД дължи на „Петрол“ АД сумата от 785.40 лева по договор за покупко - продажба на горива и други стоки, при условията на отложено плащане /стоков кредит/ от 02.06.2021г., с клиентски номер 44067 (SAP), сключен между „Петрол“ АД, в качеството му на продавач и „Ивдега - М“ ЕООД, в качеството му на купувач, от които 783.22 лева – главница, и 2.18 лева - законна лихва за периода от 16.08.2021 г. до 25.08.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (26.08.2021 г.) до окончателното погасяване на задължението, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 4711/2021 г. на ПРС.

Ищецът твърди, че по силата на сключен на 02.06.2021 г. Договор за стоков кредит, „Петрол“ АД като продавач се задължил да продава на Ивдега - М“ ЕООД като купувач стоки и услуги, при условията на отложено плащане и чрез използване на кредитни карти „****“ за регистрация и авторизация на покупките.

Твърди се, че „Ивдега - М“ ЕООД има неплатени задължения към „Петрол“ АД за закупени стоки и горива по договора за стоков кредит, за които задължения „Петрол“ АД е издало фактура № ***** от ***** г. за сумата от 783.22 лева с включен ДДС и падеж на плащането - 15.08.2021г., получена от ответника на 04.08.2021 г. чрез електронната система на E-faktura. Твърди се, че доколкото купувачът не е изпълнил насрещното си парично задължение, е изпаднал в забава и дължи обезщетение за забавата в размер на

законната лихва. За горните вземания ищецът се снабдил със заповед за изпълнение, срещу която срочно било депозирано възражение по реда на чл. 414 ГПК.

Ответната страна в отговора на исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, изразява становище за неоснователност на исковете. Оспорва твърденията продавачът да е доставял реално процесните стоки, както и за същото да са съставяни или изпращани фактури. Като неоснователна оспорва и акцесорната претенция за лихва. Моли претенциите да бъдат отхвърлени.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 327 ТЗ, във вр. с чл. 318 ТЗ, чл. 286, ал. 1 ТЗ, чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 309а, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Предмет на доказване по делото е парично вземане на ищеца, произтичащо от договор за доставка за търговска продажба, сключен с ответника. Настоящото производство е предназначено да стабилизира ефекта на издадената заповед за изпълнение за вземането в хипотезите на чл. 415, ал. 1, т. 1 и 2 ГПК и същата да влезе в сила. Съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК искът се смята предявен от датата, на която е подадено заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Ето защо, предмет на това исково производство може да бъде само вземането, предявено със заявление в заповедното производство. Процесното вземане следва да съвпада с вземането в заповедното производство по юридически факт, от който е възникнало, по страни, вид, падеж и размер. В противен случай искът ще бъде недопустим. В настоящия случай се установи, че вземанията, предмет на иска и вземането, за което е издадена заповед за изпълнение в рамките на заповедното производство изцяло съвпадат, поради което предявеният иск е процесуално допустим.

От представеното копие на Договор за стоков кредит от 02.06.2021 г., подписан двустранно от страните – който факт не се оспорва по делото, се установява, че ответникът „Петрол“ АД като продавач се задължил да продава на Ивдега - М“ ЕООД като купувач стоки и услуги, при условията на отложено плащане и чрез използване на кредитни карти „*****“ за регистрация и авторизация на покупките. Съгласно клаузата на чл. 5.1 от договора купувачът е поел задължение да заплаща на продавача цената на закупените стоки при условията на договора – в срок до 15 дни от издаване на фактурата – чл. 7.1.3 от Договора.

Правното действие на сключения договор попада под приложното поле на ТЗ, тъй като учредените от него договорни правоотношения са възникнали между търговци и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ТЗ – арг. чл. 318, ал. 1, във вр. с чл. 286, ал. 1 ТЗ. По тези търговски правоотношения за ищеца са породени две основни облигаторни задължения – да прехвърли правото на собственост върху описаните в данъчните фактури стоки и да предаде тяхното владение на купувача, а за ответника – да заплати уговорената пазарна цена с ДДС и да получи вещите, предмет на договорите – арг. чл. 200, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 288 ТЗ.

Договорът за търговска продажба представлява консенсуален, двустранен, комутативен и неформален договор, като при неговото сключване се пораждат правните последици, към които са насочени насрещните волеизявления на страните. Предаването на вещите, предмет на договора и заплащането на уговорената цена не се включва в неговия фактически състав, а са в изпълнение на породените от него договорни задължения. По силата на чл. 327 ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката, освен ако е уговорено друго. Следователно, за да възникне изискуемостта на правното задължение за заплащане на продажната цена, продавачът трябва да изпълни своето задължение за

предаване на вещите, предмет на договорното правоотношение.

Видно от приобщените по делото фактура и приложение към същата /л. 14-15/, в срока на действие на договора на ***** г. ищецът като доставчик е издал фактура №I ***** за доставени стоки по приложен опис № 4099 – за 364,08 литра гориво, съгласно приложението, на стойност 652,68 лева или 783,22 лв. с вкл. ДДС и получател „Ивдега-М“ ЕООД. Посочената фактура, подписана с универсален електронен подпис, е получена като неоспорена от ответника на 04.08.2021 г. чрез електронна система E-faktura /л. 17/.

Съгласно заключението на вещото лице по изслушаната ССЧЕ, кредитирано от съда като изготвено компетентно, изчерпателно и обективно, в счетоводството на ищеца са издадени два броя фактури за периода от 02.06.2021 г. до 25.08.2021 г., съгласно Договора от 02.06.2021 г., като сумите по първата са изплатени. Процесната фактура с дата на издаване ***** г. и падеж 15.08.2021 г. на стойност 783,22 лева е отразена в дневника продажби на ищеца, подадена е справка декларация по ЗДДС за данъчен период 07.2021 г., осчетоводена е по сметка 411 „Клиенти“ с контрагент „Ивдега-М“ ЕООД, като по същата е осчетоводено **частично плащане** от страна на „Ивдега-М“ ЕООД в размер на **100,00 лева** с банков превод от 16.11.2021 г. Със същото, съобразно чл. 76, ал. 1 ЗЗД, е погасено задължението за лихва за забава, която изчислена за периода, посочен в исковата молба – 16.08.2021 г. до 25.08.2021 г., възлиза на 2,18 лева, както и частично главница в размер на 97,82 лева, като по този начин непогасеният остатък от главницата възлиза на **685,40 лева**.

Вещото лице е посочило, че не е успяло да осъществи контакт в счетоводството на ответника, което обстоятелство съдът цени съобразно правилото на чл. 161 ГПК, доколкото на ответника са указани последиците от неизпълнение на процесуалното задължение за съдействие на вещото лице, а именно – че съдът може да приеме за установени обстоятелствата относно размера на задължението и неизпълнението му /л. 63-64/. Същевременно съгласно информацията, предоставена от НАП пред съда и на вещото лице, процесната фактура е отразена в дневниците за покупки на „Ивдега-М“ ЕООД за данъчен период месец септември 2021 г.

Съгласно чл. 113, ал. 1 ЗДДС всяко данъчно задължено лице – доставчик, е длъжно да издаде фактура за *извършената* от него доставка на стока или услуга. От процесната данъчна фактура се установява правнорелевантното обстоятелство, че процесните вещи са предадени на представители на ответното дружество при съставяне на този първичен счетоводен документ. Още повече, че отразяването на фактурата в счетоводството на ответника – купувач, включването ѝ в дневника за продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит по нея, както и извършеното частично плащане в размер на 100 лева, съвкупно представляват признание на задължението и доказват неговото съществуване, наред с и процесуалното поведение на ответника, преценено по реда и при предпоставките на чл. 161 ГПК.

При предаването на процесните вещи продавачът е изпълнил своите основни правни задължения, породени от договорите за търговска продажба, а именно – едновременно с предаването е настъпила концентрацията по чл. 24, ал. 2 ЗЗД и родово определените вещи са били индивидуализирани, като по този начин правото на собственост върху тях е била прехвърлена от продавача на купувача-ответник. При изпълнението на насрещната престация за предаване на стоките, предмет на договорите, правното задължение на купувача-ответник за заплащане на цената от 783,22 лева е станала изискуемо.

Тъй като ответникът не е изпълнил точно в темпорално отношение своята насрещна парична престация, той е изпаднал в забава и дължи обезщетение за причинените на ищеца вреди, изразяващи се в пропусната полза, като това обезщетение е в размер на претендираната законна лихва за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху главницата за периода на забавата – от 15.08.2021 г. до 25.08.2021 г. /деня, предхождащ депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК/. Съдът, съобразявайки определения от БНБ основен лихвен процент за

процесния период и правилата, уредени в чл. 86, ал. 1 ЗЗД, намира, че размерът на мораторната законна лихва върху сумата от 783,22 лв. за исковия период възлиза на 2,18 лева.

Обстоятелството, че възникналите парични задължения са изпълнени, подлежи на пълно и главно доказване от ответника по правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК. Този правен извод се извежда от правната норма, регламентирана в чл. 77 ЗЗД, която предписва, че при изпълнението длъжникът може да поиска от кредитора разписка, за да се снабди с писмено доказателство, установяващо точното и добросъвестно изпълнение на своето правно задължение.

В настоящото съдебно производство бе установено частично плащане в размер на 100 лв., извършено след образуване на заповедното производство, с което по арг. чл. 76, ал. 2 ЗЗД е погасено изцяло задължението за лихва – 2,18 лв., както и частично – за главница в размер на 97,82 лева. По тази причина искът за лихва следва да бъде отхвърлен изцяло, а за главница – частично, за сумата над 685,40 лв., като погасени чрез плащане след депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК.

По разноските:

Въпреки отхвърлената част от исковете като погасени частично чрез плащане, доколкото същото е извършено в хода на процеса, ответникът следва да понесе изцяло отговорността за разноски. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени всички разноски, сторени пред Районен съд Перник – съответно в размер на 225 лв. в исковото производство – за платени държавна такса и депозит за вещо лице, като липсват доказателства за уговорен и реално платен адвокатски хонорар, какъвто е поискан, както и 25 лв. – ДТ в заповедното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК положителен установителен иск с правна чл. 327 ТЗ, във вр. с чл. 318 ТЗ, чл. 286, ал. 1 ТЗ, чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 309а, ал. 1 ТЗ от „Петрол“ АД, ЕИК 831496285 със седалище и адрес на управление гр. Ловеч, хотел „Ловеч“, ул. „Търговска“ № 12, представлявано заедно от изпълнителните директори Г.И.Т. и М.К.Д., чрез ад. К. С. А. срещу „Ивдега-М“ ЕООД, ЕИК 204806254, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Найчо Цанов“, бл. 1, ет. 3, ап. 6, представлявано от управителя М.Р.М., чрез адв. Т. Б., **че в полза на „Петрол“ АД съществува изискуемо вземане** по отношение на „Ивдега-М“ ЕООД в размер на **685,40 лева** – непогасен остатък от главница по Фактура № ***** от ***** г., издадена във връзка с доставка на стоки по договор за покупко - продажба на горива и други стоки, при условията на отложено плащане /стоков кредит/ от 02.06.2021г. с клиентски номер 44067 (SAP), сключен между „Петрол“ АД, в качеството му на продавач и „Ивдега - М“ ЕООД, в качеството му на купувач, **ведно със законната лихва** върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (26.08.2021 г.) до окончателното погасяване на задължението, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 4711/2021 г. на РС-Перник, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 685,40 лева до пълния заявен размер от 783,22 лева, поради частично погасяване на главницата, извършено след депозиране на заявлението по

чл. 410 ГПК.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ГПК, за признаване за установено в отношенията между страните, че „Ивдега-М“ ЕООД дължи на „Петрол“ АД сумата от **2,18 лева** – законна лихва върху главницата 783,22 лева за периода от 16.08.2021 г. до 25.08.2021 г., поради погасяване на вземането, извършено **след** депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК.

ОСЪЖДА „Ивдега-М“ ЕООД, ЕИК 204806254 да заплати на „Петрол“ АД, ЕИК 831496285 на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **225,00 лева** – разноси пред Районен съд Перник в исковото производство и **25,00 лева** – разноси в заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____